

Протокол

№

гр. София, 15.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав, в публично заседание на 15.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **615** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 14:18 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. Д. М. – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, явява се лично.

ОТВЕТНИКЪТ Секретарят на [община] – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, не се явява, представлява се от адв. З., с пълномощно от днес.

СГП – редовно уведомена за днешното съдебно заседание, не се представлява.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Съдът в предходното съдебно заседание е докладвал жалбата на М. М. срещу Решение № 14 от 27.11.2024 г., с което се отказва достъп до обществена информация по точки 1 и 3. Също така е дал възможност на жалбоподателя да се запознае с доказателствата по делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М.: Поддържам жалбата. Запознах се с доказателствата по делото. Искам като ме изслушате да видите кое да се отхвърли и да не се приема.

АДВ. З.: Оспорвам жалбата. Моля да се приемат представените писмени доказателства с административната преписка, както и тези с отговора от наша страна.

По доказателствата и доказателствените искания, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените с жалбата писмени доказателства.

ПРИЕМА представените с административната преписка писмени доказателства, както и допълнително представените такива с отговора от ответника.

ПРИОБЩАВА и писмените доказателства по адм. дело № 451/2024 г. по описа на Административен съд Габрово.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпило по делото на 31.03.2025 г. от жалбоподателя искане за допълване на протокол от проведено заседание на 18.03.2025 г., с което се твърди, че в протокола не е записано становището на жалбоподателя, че ЗДОИ не изисква законов/правен интерес. В ЗДОИ е записано на какво основание може да бъде отказан достъп до информация, а изрично е записано и основание на друг „специален закон“, какъвто АПК не е „специален“ с текста на чл. 170. В молбата са изложени и съображения по съществото на спора.

СЪДЪТ намира, че посоченото съдържание на изявлението от жалбоподателя, с което се иска поправка на протокол е процесуално действие, което не е свързано със законов срок, то е по съществото на спора с оглед, на което няма пречки в днешното съдебно заседание да бъде протоколирано, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на жалбоподателя да направи изявление във връзка с искането си за допълване на протокола от предходното съдебно заседание, проведено на 18.03.2025 г.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М.: ЗДОИ не изисква законов/правен интерес. В ЗДОИ е записано на какво основание може да бъде отказан достъп до информация, а изрично е записано и основание на друг „специален закон“, какъвто АПК не е „специален“ с текста на чл. 170.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпили по делото днес писмени бележки от жалбоподателя, с които се изразява становище по съществото на спора, както и е направено искане за преюдициално запитване със следното съдържание:

- По българското законодателство делата по жалби за информация по ЗДОИ се разглеждат по постоянен адрес.
- Жалбоподателя има настоящ адрес извън района на съда, пребивава на настоящия си адрес. За да се яви в съда възниква натрупване на разходи.
- Справедливо ли е и в интерес на гражданите да упражняват контрол на институциите, за жалбоподатели живеещи отделено от района на съда да се присъждат разноски по справедливост, като се има предвид да не се злоупотребява за облаги. Присъдената сума е да покрива единствено реално направените разходи.

Към писмените бележки е представен и списък с разноски, претендирани от жалбоподателя.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М.: Представям нотариален акт за собственост на недвижим имот по давност и два броя удостоверения за наследници.

АДВ. 3.: Възражявам срещу същите. Да не се приемат представените днес документи от жалбоподателя. На първо място считам, че са преклудирани, а на следващо място считам, че са неотнормирани доказателствата. Освен това, ако ги приемете, ще молим за възможност да ни бъде даден срок за изразяване на становище по доказателствата.

Относно преюдициалното запитване нека е в срока, в който ще вземем становище по писмените бележки.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА днес представените писмени доказателства от жалбоподателя.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М.: Нямам други нови доказателствени искания.

АДВ. 3.: Нямам други искания по доказателствата.

Съдът по направеното преюдициално запитване, направено от жалбоподателя в представените по делото писмени бележки, ще се произнесе с крайния акт.

СЪДЪТ, с оглед процесуалното поведение на страните и липсата на доказателствени искания, счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М.: Това, което изпратих нарочно преди 2 часа е с цел да докажа и искам да го изчета все едно не съм го пращал, тъй като аз завръщайки се от САЩ, имам 12 дела умишлено с цел да разбера как работи съдът. Любител съм как работи съдът, затова искам да чета наред и ако има възражения, ответникът може да вземе отношение след всяко мое изложение.

1. Излишно е старанието да се обсъжда собствеността на ВиК Г. предвид, че това искане е отеглено.

Тук го пишат това, въпреки че Вие казвате, че обжалването е по точки 1 и 3 и не знам защо го пишат.

2. Трябва да се обсъжда единствено отказа на основание липса на адрес, имоти и липса на данни за данъкоплатец в [община]. Адвокатското дружество продължи дописването на ЗДОИ без да са в позиция на законотворци.

Имам предвид, че казват, че това е правов въпрос. В отговора пише само за липса на имоти, на адрес. Повече не може да се обсъжда като основание.

Премълчах факти, които не съм длъжен да предоставям във връзка с правата ми да търся информация по ЗДОИ. Искан да проверя компетентността на служителите. Смущаваща е. В отговора ми посочват за обжалване в Административен съд Велико Търново. Предполагам заради настоящ адрес. Когато написах „До съответния съд“ компетентността ги отведе до Административен съд Габрово.

Още по-смущаващ факт е, че съдия от административен съд -Г. образува дело и ми изпраща разпореждане. Познат юрист дори ми каза да премълча и ако решението не е в моя полза ВАС ще го отмени заради некомпетентен съд. Реших обаче да спра този експеримент и изпратих възражение. Административно дело № 451/2024 г. на Административен съд Габрово беше прекратено и е образувано адм. дело № 615/2025 г. в АССГ.

3. От адвокатското дружество дописват отговора и искат да „вмъкнат“ като основание „правен въпрос“.

Не е просто. Те не могат да допълват отговора на секретаря.

Явно не разбират, че се обсъжда текста от отговора и не са в позиция да създават нова редакция в отговора. Има една крилата фраза: „Късно е ... за“ – както и да е.

Въпреки, че не може да се обсъжда извън записаното в отговора, все пак заради адвокатското дружество напомням, че съда се произнася по всички въпроси, ако е във връзка със спора. Тук обаче се обсъжда единствено дали отказа може да е заради липса на адрес, имоти, данъци.

4. От адвокатското дружество е цитирано, че в закона за МВР и в закона за местното самоуправление и местната администрация има ... МНОЖЕСТВО разпоредби за ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ на двете администрации - МВР и местните общини. При МНОЖЕСТВОТО разпоредби адвокатите не излагат нито една, която да е за ВЪЗЛАГАНЕ. Но дори и да изброят... 16 страници с разпоредби, това не се обсъжда, тъй като такова основание в отговора няма и адвокатското дружества трябваше да са наясно за какво е жалбата.

Имаме нови смуцаващи обстоятелства. Не се прави разлика между ВЪЗЛАГАНЕ и ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ.

Конституционният съдия професор С. в предаване при Ц. Р. по БТВ във връзка с „преиначаване“ на понятия беше казал: ЕЗИК МОЙ, ВРАГ МОЙ.“

„Възлагане“ като се отвори тълковният речник казва трябва да се изпълни. Защото казват, че може и да не се изпълни.

Когато юристи правят аналогия на ВЪЗЛАГАНЕ с ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ имаме сериозен проблем, но след като съдия от Г. не знае закона и след като друг съдия от АССГ не е наясно, че трябва да спре жалба като нередовна при невнесена ДТ и разгледа дело, имаме сериозен проблем.

*** СПОРЪТ ПО ОТГОВОРА Е ЕДИНСТВЕНО ДАЛИ Е НЕОБХОДИМО ПРИТЕЖАВАНЕ НА ИМОТ В РАЙОНА НА ОБЩИНАТА, А НЕ Е ИЗЛОЖЕНОТО ПО-КЪСНО, С КОЕТО АДВОКАТЪТ СЕ ОПИТВА ДА ДОПЪЛВА ОТГОВОРА.**

5. В депозираното от адвоката се казва, че изложеното не се нуждаело от обяснение, защото заповеди издавани от кмета МОГАТ, но не е задължително да имат правна сила за управител на ВиК.

Нямам думи. Заповедта може да се изпълни, може и да не се изпълни.

Пропуснато е да ни поучат как е за началника на ПУ на МВР С.. Такива заповед е като „ТУКА ИМА, ТУКА НЯМА“. Хем заповед, хем не е. С. в повече да ни занимават с измислени и смуцаващи защитни тези.. Такава теория надминава всякаква фантазия за дифиниране на понятия в българския език. Заповедните и императивни форми се изучават в малките класове или по мое време беше така.

Наистина имаме пълен абсурд да се твърди, че заповед не поражда задължение. Отново навеждам, че спора е дали е необходимо да имам адрес, имот и/или да съм данъкоплатец, за да търся информация по ЗДОИ.

ТЪЛКОВЕН РЕЧНИК

• Официално, устно или писмено назовано действие, което трябва да се изпълни непременно: разпореждане, нареждане.

6. И отново напомням, че спорът в отговора е дали е необходимо притежаване на имот, дали живея в района на общината или дали съм на някакво основание данъкоплатец в тази община. Адвокатът излиза извън рамките на спора в опит да ме РЕСПЕКТИРА, но препоръчвам въздържане да се излиза от предмета на спора.

Аз не мога да си представя, че в САЩ ще се яви в съда адвокат и когато спорът е за отказа на

посочено основание по време на процеса ще навежда и други основания, с което се опитва да допълни отговора. Няма съдия, който да не се изненада от творчеството на такава защита.

Над 50 заседания съм ходил да слушам в САЩ, където бях 18 години. Възхитен съм.

7. Относно отговора, с който се твърди за ненамерени активи имам следните твърдения подкрепени с доказателства като напомням, че не са необходими за правото ми да „ИСКАМ ДА ЗНАМ“.

Дъщеря ми така казва: „К. ми, искам да знам“. Сеирджийство, защото то в България не знам вече как.

Имам унаследен имот в [населено място] и от два месеца е известно на секретаря и кмета на общината. Много бързо го разбраха.

За да вляза в тон със защитата възнамерявам да изпратя искания по ЗДОИ на поне десет ПУ в ОДМВР. Ще изпратя поне пет искания по ЗДОИ на общини, които не съм се сещал да обсъждам, които нямат нищо общо да видим дали ще кажат, че нямам правен интерес.

Аз без да искам пратих в МВР запитване, те пратиха и получих 28 отговора. Всички ми дават отговор, обаче нямам правен интерес като не давам. Тук обаче адвокатите искат да ме вкарат в правен интерес.

8. ЗДОИ не обсъжда качествата на заявителя.

ЗДОИ обсъжда единствено на какви основания може да се откаже. Адреси, собственост, данъкоплатци не стои като основание за отказ.

9. На първа страница в чл. 52 от вътрешните правила са изброени случаите за отказ – в техните правила го имат много добре изредено кога се отказва и никъде не пише заради имоти в техните общи вътрешни правила.

10. Чл. 170 АПК не попада в основание по специалния закон или по друг специален закон. В едно от цитираните по-долу решения съдия от Административен съд Велико Търново доста изразително е изложил разликата между ЗДОИ и чл. 170 АПК.

11. В Решение по адм. дело № 10366/2022 г. съдия Б. не обсъжда необходимост от доказване на правен интерес и жалбата е удовлетворена. Когато съдия има два аналогични случая и прилага различни практики в САЩ при жалба с прескачаща инстанция пред Върховния съд може да се стигне до отстраняване на съдията.

Не може да имате две различни практики.

Когато един съдия не следи собствената си практика, той не е надежден за правораздаването. Създава опасен собствен прецедент.

В Решение на 25 с-в съдия Б. П. от АССГ по адм. дело № 7437/2024 г. не търси правен интерес от жалбоподателя на основание чл. 170 АПК. В Решение на 29 с-в съдия П. В. от АССГ по адм. дело № 9272/2023 г. не търси правен интерес от жалбоподателя на основание чл. 170 АПК. В Решение на 9 с-в съдия М. Ж. от АССГ по адм. дело № 1049/2024 г. не търси правен интерес от жалбоподателя на основание чл. 170 АПК. В Решение на 10 с-в съдия И. Я. от Административен съд Велико Търново по адм. дело № 711/2024 г. не търси правен интерес от жалбоподателя на основание чл. 170 АПК. В това решение съдията изрично подчертава липсата на изискване за такова основание. Вашето решение и на този съдия от В. Т. ги има, посочени в писмените бележки.

12. Само за да стане по-забавно и без да е необходимо за жалбата, връзката ми със собственост можеше да се установи от служителите в общината. Имам отговор, че са търсили имоти на мое име, но не са установили. Явно не се сещат за механизма и взаимовръзките, които могат лесно да отведат до унаследения имот. Мисленето е особен процес.

Мисля че, 20 г. минаха откакто Европейската комисия тези решения ги издават и директиви, но

още тогава, когато от една институция може да се набави информация, но я няма при себе си или при друга, трябва същата да иска от гражданите. Те, че не могат да ме намерят, не могат. А аз не съм длъжен да имам имот там. Аз мога да питам за Малко Т. без да съм стъпил там. В [населено място] имам имот и общината са вече много активни, тичат и правят снимки да ми изпращат.

В САЩ има поговорка: „Този свят не е за спящи“.

Сега какво да ги правим. Толкова си могат, само че аз не можах да получа информация с години, а имам права да питам.

Сега мога чрез e-mail да получа обществена информация от който и да е район в щата И.. Ще ми дадат и по телефона да запиша разговора, а тук е страшно. В. за какво нещо спорим. Общината е срещу хората. Нямам думи.

В България се работи по метода на отрицанието. Това ми го казаха през 2000-та година петима инспектори изпратени от чужд мажоритарен собственик на проверка.

Неслучайно, когато в живота бях 5 г. директор на Принцес, дойдоха и викат: „Вие в България работите по метода на отрицанието.“

13. Относно твърдение, че не е обоснована причината защо искам информация. Смустващ въпрос. От мене не се изисква никакви доказателства, а отговарящия трябва на основание на специалния закон да мотивира отказа, но само по записаното в закона и не може да прехвърля към мене измислени отговорности.

14. Цитираните чл. 28(2), чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ са повече за благозвучие.

15. Относно твърдение, че правният интерес се „ПРЕЗЮМИРА“ повече ме развеселява, защото това понятие „ПРЕЗЮМИРА“ е безсмислено. Друга тема е дали е презюмира или презумира (презумция). В закон за нормативните актове е записано, че редактиране на текстовете трябва да е ясно, а не както тук да се предполага или да се допуска по тълкуване на презумира.

16. Особено съм впечатлен от следващото ... допълване на закона: „В настоящия случай [община] счита липсата на постоянен и настоящ адрес на територията на общината и естеството на зададените въпроси за основание за НЕДОБРОСЪВЕСТНО упражняване на процесуално право на жалба по реда на ЗДОИ.“

Недобросъвестен съм!? Ако кажат неоснователно, некомпетентно – да, а аз съм недобросъвестен – ще има друго дело. Не може да ми приписват лицата такива обиди.

Тук вече си позволяват да ме квалифицират като НЕДОБРОСЪВЕСТЕН пред орган на власт и явно ще се срещнем отново в съда за обидна квалификация. Ще се наложи от адвокатското дружество да посочат кое е лицето, което ме квалифицира като НЕДОБРОСЪВЕСТЕН.

Както от ЗДОИ, така и от цитираните съдебни решения не съм длъжен да доказвам каквото и да е обстоятелство на основание на специалния закон.

Нов отговор по мое становище е кмета да признае превишаване на правомощия и да оттегли възлагането.

Значи то има само един изход – или да оттегли двете точки и да признае, а другото просто си е едно дело, ако ме питате.

17. Предвид ГПК възниква въпрос за основание на „Вътрешни правила“:

Чл. 30. (1) Юридическите лица се представляват пред съдилищата от лицата, които ги представляват по закон или според устройствените им правила.

(2) Когато липсва правило за представителството, юридическото лице се представлява от двама членове на управлението му.

(3) Държавните учреждения се представляват от своите ръководители **според техните устройствени правила.**

И тук е интересно:

(4) Общините се представляват от кметовете.

Много ми е интересно сега тези „Вътрешни правила“ как влизат в сила. Според мен трябва да е лицето, което отговаря по закона, трябва да действа със заповед, както съм срещал по много случаи. Другото не го пише тук - чл. 30 от ГПК.

Моля съда да отмени отказа на основание липса на адрес и имоти на територията на общината. Други основания в отговора няма и е недопустимо да се обсъждат. Това е правен интерес и изобщо е недопустимо.

За разноските, които претендирам, заявявам следното:

Моля да се признае сума за 450 км (В. Т. – С. – В. Т.), като сумата при среден разход за гориво е 90,00 лв., с включени дребни амортизации. Към сумата да се включи и 10,00 лева държавна такса.

С двете пътувания за заседанията сумата е 190,00 лева. Представям и препис за ответната страна.

АДВ. З.: Моля да постановите решение, с което да отхвърлите подадената жалба от М. М. като неоснователна и необоснована и да потвърдите Решение № 14 от 27.11.2024 г. на секретаря на [община] като правилно и законосъобразно на посочените в нашето становище основания. Решение № 14 от 27.11.2024 г. на секретаря на [община] е издадено изцяло в съответствие с изискванията на ЗДОИ. В решението напълно обосновано е посочено, че исканата информация не представлява обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като въпросите не са свързани нито с обществения живот, нито с възможността на гражданите да съставят собствено мнение относно дейността на субектите. На следващо място секретаря на общината правилно е преценил, че исканата информация по повод собствеността върху „ВиК“ ООД Г. не е нужно да се предоставя, тъй като тя е свободна, публична и обществено достъпна информация.

На следващо място по точки 1 и 3 смятам, че секретаря не може да дава информация на гражданите във връзка с тълкуването на заповеди и да взима становище по правни въпроси във връзка със запитванията. При така изложените обстоятелства считам, че оспорваното решение следва и трябва да бъде потвърдено, а жалбата отхвърлена като неоснователна и необоснована. Претендираме разноски съгласно списък, който представям, ведно с доказателства за извършването им и с препис за насрещната страна. Моля да ми бъде предоставен срок за представяне на писмени бележки по делото. Освен това, не считам, че пътни разходи на жалбоподателя следва да се присъждат.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М.: Относно разноските самите сдружения на общините са надигнали вой, че адвокатите на жалбоподателите искат големи разноски. В същото време администрациите си служат с юрисконсулти, обаче в [населено място] интересно за 5 години, 2 месеца и 10 дни същото адвокатско дружество е обслужило съд с 245 дела и е получило 302 000,00 лв. Това е пречка гражданите да подават жалби, защото те не знаят и когато това се обжалва, Ваша колежка беше казала, че минимумът е 1 000,00 лв. Минимумът е премахнат с решение от 25.01.2024 г. на Съда на Европейския съюз заради конкуренцията и не съществува минимум. Възраждам срещу претендираното възнаграждение от процесуалния представител на ответника. На адвоката трябва да се присъди възнаграждение в размер като на юрисконсулт. Това е злоупотреба с права. Да плащат жалбоподателите – виж какво ще ти вземат и ще видиш какво ще прави жалбите. Няма такава държава.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в 14-дневен срок, считано от днес, да представят писмени бележки по делото.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:50 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: